

Joaquim Perí Vinyes, farmacèutic rural al Masroig

“Tenim la confiança de la gent, i això és molt bonic”

> **Tenir la farmàcia oberta les 24 hores durant més de tres dècades no li ha impedit dedicar-se a impulsar iniciatives culturals, la més destacada: els Jocs Florals de Torroja del Priorat, els únics que se celebren de manera tradicional a tot Catalunya, des de fa 32 anys**

Vostè fa de farmacèutic rural, dia i nit, d'inspector sanitari de la Generalitat, i encara monta activitats culturals...

TATE CABRÉ
EL MASROIG

I si tingués més temps encara m'agradaria fer-ne més. Al Priorat, a cada poble hi ha o hi havia una societat cultural. El Masroig només té 550 habitants i la societat Flor de Maig, a Torroja, que només en té 160, abans de la Guerra n'hi havia dues!

És de Torroja però viu al Masroig?

Sí. Vaig néixer a Torroja, però als 11 anys tota la família vam marxar a Barcelona, on hi vaig viure 20 anys. Vaig tornar, la meua dona també és de Torroja, i ja fa 27 anys que sóc al Masroig. Sempre he participat en tot el que s'hi fa. Només sóc a 25 minuts de Torroja i hi vaig els caps de setmana a obrir la casa, a portar les oliveres...

I cobreix més pobles que El Masroig?

De dilluns a divendres cada dia vaig als Guiamets a portar medicines, i a Torroja o me les vénen a buscar o les hi porto. Per no trobar-nos aïllats, també hem muntat la Xarxa de Farmacèutics Rurals. Sóc el secretari, el president és el farmacèutic de Capcanes.

Xarxa de Farmacèutics rurals?

Sí. L'AFRUCAT (Associació de Farmacèutics Rurals

de Catalunya) Ens trobem una vegada al mes a l'hospital de Móra, on organitzem xerrades, i així ens coneixem tots, els de la Terra Alta, el Priorat, la Ribera i alguns de Lleida i les Terres de l'Ebre, som uns 30. I som els farmacèutics de Catalunya que més ens relacionem entre nosaltres!

Expliquin's la diferència entre un farmacèutic rural i un que no ho sigui.

Els farmacèutics rurals hem d'estar a la disposició de la gent les 24 hores. És una feina vocacional, com els metges o els mestres. Qui no s'ho pren així i va a fer hores, no funciona. En contraprestació tenim la confiança de la gent, i això és molt bonic. Si vénen i no hi sóc, saben que sóc a casa o al cafè i em vénen a buscar.

Com viu més la confiança de la gent?

Quan el metge fa vacances i ve un substitut, de vegades qui no el coneix li té recança i ve directament a la farmàcia. Alguna vegada després de veure el metge nou m'han vingut a preguntar si el que els ha receptat estava bé!

Li ha tocat fer tots els papers de l'auca.

Quan m'ha vingut algú molt amoïnada no m'ho he pensat dues vegades, he agafat el cotxe i l'he portat a l'hospital de Móra. És clar que aquesta persona hagués pogut trucar una ambulància o demanar-li a un parent però em va venir

a buscar a mi, em tenia confiança... De totes maneres la Sanitat ha millorat molt.

Com ha viscut vostè aquest canvi a la Sanitat?

A més de l'hospital de Móra, que ha estat un importantíssim pas endavant per a tota la zona, ara tenim diverses xarxes privades d'ambulàncies, el CAP de Falset, i un helicòpter. La gent de fora diuen que estem millor assistits que a una ciutat perquè aquí no hi ha cues.

A la farmàcia també ha millorat?

Molt. Els distribuïdors passen quatre vegades al dia i sempre rebem els medicaments puntualment. A més formem part de la xarxa de la recepta electrònica que ha millorat la qualitat de vida per a molta gent, especialment dels crònics, que no cal que vagin al metge cada vegada, perquè la recepta està informatitzada i els dura tot un any.

Vostè és un farmacèutic vocacional, sent la professió

És la meua manera de pensar i de viure la farmàcia. Crec que la relació humana amb les persones és una part molt important de la nostra feina. Si per exemple a un senyor del poble li han receptat bolquers, jo no deixaré que vingui a buscar-los a la farmàcia i hagi de sortir a peu amb allò sota el braç i senti vergonya que la gent el vegi. Els hi portaré a casa i no cal que ningú ho vegi.●

El farmacèutic, Joaquim Perí. Tate Cabré

Joaquim Perí ens parla d'alguns remeis tradicionals del Priorat

Remei pel pit carregat: Brasa de foc i sucre dintre d'un got, damunt s'hi tira una infusió de eucaliptus, es cola i es beu.

Remei per les angines: Llesca petita de pa torrat, embolicada amb un drap de cotó; se suca dins un plat amb vinagre tebi, després s'embolica al coll.

Per les morenes: Utilitzar julibardes en lloc de paper higiènic.

Per el mal de queixal: Cascalls.

Pels perellons als peus: Bany de peus amb picamoros (ortigues).

Reforçant: Vi ranci amb ou i sucre, posat 9 dies al sol i serena; beure amb petites quantitats.

Per crivelles als peus: Vesc calent.

Remei per tenir el cabell fi i evitar els polls: Una monyeca plena de cendra es posa amb aigua bullint, es cola l'aigua resultant, i serveix per esbandir el cabell després de rentar-lo.

Per curar els voltadits: Patata ratllada, embolicada amb un drap de coto i col·locada sobre el dit afectat.

Per la tos: Nou nusos de sarment bullits amb aigua i una cullerada de mel.

Per la baba dels nens quan els hi surten les dents: La part blanca de 9 juncs, sucre, dos tasses d'aigua. Bullir i reduir-lo a la meitat; beure amb petites quantitats.

Per les cremades: "Oli de neu"; sobre certa quantitat de neu, hi tirem oli, es bat tot fins que la neu es desfà i s'envasa per guardar-lo per les cremades.